

Р Е Ш Е Н И Е № 529

гр. Перник, 02 юли, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и пети юни през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Слава Георгиева

Ивайло Иванов

при секретаря Е.В. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор А..., като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 458 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

С решение № 123, постановено по нах дело № 156/14 г., РС Радомир е изменил НП № 224/24.ІІ.2014 г., издадено от зам. директор на РДГ Кюстендил, с което на К.К.Д. *** е било наложено на основание чл. 257, ал. 1, т. 1 от Закона за горите /ЗГ/- административно наказание глоба в размер на 1000 лева, за нарушения по чл. 108, ал. 3 от ЗГ, във вр. чл. 61 и чл. 47, ал. 1, т.1 от Наредба № 8 от 2011 г. за сечите в горите, като е намалил размера на наложеното наказание на 300 лева.

Недоволен от постановеното решение е останал К.К.Д.***. В касационната жалба са развити оплаквания, поддържани в с.з. от пълномощник за незаконосъобразно постановен съдебен акт. Искането е да се отмени изцяло решението на РС и НП, издадено срещу касатора.

Недоволен е останал и АНО, като в касационната жалба срещу решението и становището на пълномощника, се прави оплакване, че изменението на НП в частта, с която е намален размера на административното наказание е неправилно. Според касатора, не са налице споменатите от РС смекчаващи отговорността обстоятелства, за да се наложи минимален размер на санкцията. Аргументира се и с това, че от извършеното нарушение са произлезли значителни вреди, както стойностно, така и по отношение пренебрегването на законовите изисквания, нарушени от ответника по тази касационна жалба. Искането е за отмяна на решението на РС и постановяване на друго, с което да се потвърди изцяло НП.

Представителят на Окръжна прокуратура поддържа становище, че и двете касационни жалби са неоснователни.

Касационният съд, за да се произнесе, взе предвид:

*По жалбата на К.К.Д.***, НП, АНО въз основа на АУАН № 224/05.X.2013 г., съставен, горски инспектор при РДГ Кюстендил и на материалите от административнонаказателната преписка на основание чл. 257, ал.1, т. 1 от ЗГ е наложил на касатора административно наказание глоба в размер на 1000 лв., за нарушение на чл. 61 и чл. 47, ал. 1, т. 1 от Наредба № 8 от 2011 г. за сечите в горите във вр. с чл. 108, ал.3 от Закона за горите, извършени в периода от 20.VI.2013 г. до 20.IX.2013 г. при описаните в постановлението фактически обстоятелства в качеството му на лице, регистрирано да упражнява лесовъдска практика.*

Предмет на касационното оспорване е решението в частта за изменение на наказателното постановление. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба в предвидения от закона 14-дневен срок. Съгласно чл. 63, ал.1 от ЗАНН решенията на районния съд могат да се обжалват с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. За касатора К.К.Д. решението в обжалваната част е

неблагоприятно, което определя правния му интерес да го оспорва. Жалбата, подадена от негово име, е в срока по чл. 211, ал.1 от АПК. При това положение касационният съд е в правомощията си да се произнесе по основателността ѝ, като съгласно чл. 218, ал.2 от АПК служебно провери допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства от първоинстанционния съд /арг. чл. 220 от АПК/.

Фактическите обстоятелства, касаещи правните основания по извършване на административно нарушение, съдът е установил въз основа на показанията на актосъставителя, свидетел по акта и на констативни протоколи от 11.IX.2013 и 23.X.2013 г., позволятелно за сеч № 0115398 от 17.VI.2013 г., и други материали от административно наказателната преписка. По несъмнен начин е установено, че касаторът е лице, упражняващо лесовъдска практика; че цитираното позволятелно за сеч е издадено на негово име като представител на търговско дружество "Оскар 11" ЕООД за извършване на сеч в отдел 157, намиращ се в землището на с. Горна диканя, общ. Радомир. Установено е, че при извършената проверка в имота с участието на горския инспектор и длъжностни лица при РДГ Кюстендил и ДГС Витошко Студена е установено отсичането на 194 броя немаркирани дървета - зимен дъб и цер, с описани размери.

Съдът е счел, че при провеждане на административно наказателното производство не са допуснати процесуални нарушения, като актът е съставен от компетентно длъжностно лице - горски инспектор /арг. чл. 274, ал.1, т.2 от ЗГ/, а наказателното постановление е издадено от оправомощен орган. В тази връзка се е позовал на заповед №РД49-199/16.05.2011 г. на министъра на земеделието и храните и заповед №РД-05-510/07.11.2013 г. на директора на РДГ гр. Кюстендил, двете представени като доказателства по делото. Във връзка с тези обстоятелства е и касационното оплакване за съществени процесуални нарушения. Касационният съд счита, че е неоснователно, като не намира фактически и правни основания за други изводи относно компетентността на органа, който е издал наказателното постановление. Със заповед №РД-49-199/16.05.2011 г. министърът на земеделието и храните /л.24 от делото на КРС/ в съответствие с разпоредбата на чл. 275, ал.1, т.2 от ЗГ е делегирал правомощия за издаване на наказателни постановления по Закона за горите и подзаконовите нормативни актове по прилагането му /т.1/ на директорите на регионалните дирекции по горите, а при невъзможност да ги упражняват – на техните заместници. Със заповед №РД-05-510/07.11.2013 г. /л. 33 от делото на КРС/ директорът на РДГ гр. Кюстендил инж. В. П.*** е наредил в негово отсъствие и служебна ангажираност на заместника си инж. З.П.Т. да издава и подписва наказателни постановления на основание т. 2 от заповед №РД-49-199/16.05.2011 г. на министъра на земеделието и храните. При това положение наказателното постановление се явява издадено от оправомощен орган.

При тези обстоятелства и по изложените съображения касационният съд счита, че предявеното оплакване в касационната жалба за неправилност на един от решаващите изводи на съда за потвърждаване на постановлението е неоснователно.

Въззивният съд, като е потвърдил наказателното постановление в частта за нарушението по чл. 257, ал.1, т.1 от ЗГ, е постановил решение в съответствие с материалния закон. Съгласно чл. 108, ал. 3 от Закон за горите /ред. ДВ бр. 19 от 2011 г., в сила от 9.04.2011 г. лицето, вписано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика, комуто е издадено позволятелното за

сеч, носи отговорност и упражнява контрол по извършването на добива на дървесина до освидетелстване на сечището. Отсичането на немаркирани дървета в имота, за който е издадено разрешителното за сеч, противоречи на задължението по чл. 47, ал.1, т. 1 от Наредба № 8 от 8.05.2011 г. за сечите в горите да се сечат само определените и отбелязани за сеч дървета, като това лице носи отговорност и осъществява контрол по спазването му. Неизпълнението му се счита, че е резултат на неупражнени контролни правомощия от задълженото лице. При това положение, законосъобразно е била ангажирана административно наказателната отговорност на касационния жалбоподател за нарушение по чл. 257, ал.1, т.1 от ЗГ. Районният съд правилно е изложил правилни от правна страна мотиви, за законосъобразност на наказателното постановление. Решението съответства на материалния закон.

Развитите пред настоящата съдебна инстанция оплаквания не се оправдават от правна страна. Неоснователно се развива като процесуален недостатък на НП липсата на установена, според пълномощника на касатора дата на извършване на нарушението. Именно затова и предвид спецификата на дейността, извършвана на основание разрешителното за сеч, АНО се е съобразил, че касаторът е нарушил изискването на чл. 108, ал. 3 от ЗГ за посочен в НП период, съвпадащ с периода на действие на разрешителното. Не се приемат за основателни и оплаквания, че има разминаване по цифровото посочване на чл. 47 от Наредбата в АУАН и НП. В този смисъл е приложима разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, а и от това не се ограничават правата на касатора на защита. Противоречиво е оплакването, че в сечището, предмет на разрешителното за сеч имало набези, каквото и да значи това, тъй като функционалната обвързаност на касатора като лицензиран лесовъд, което не се спори, е да осъществява контрол, а допускането на набези е несъответно на тези негови задължения.

По тези съображения, касационната жалба на К.К.Д.*** е неоснователна.

По жалбата на Регионална дирекция по горите – Кюстендил.

В жалбата се поддържа единствено касационно основание, че решението на РС е неправилно в частта по определяне размера на наказанието, което е наложено от АНО. Касаторът, в тази част, не е съгласен с намаляването на размера на глобата, тъй като според него не са налични основания за това. Съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗАНН, административното наказание се определя съобразно разпоредбите на този закон в границите на наказанието, предвидено за извършеното нарушение. Конкретната, относима към процесния случай санкционна норма – чл. 257, ал.1, т. 1 от ЗГ предвижда наказание "глоба" в размер от 300 до 5000 лева, като в разглеждания санкционен властнически акт приложеното наказание е било около неговия минимален законов размер. В хода на съдебното производство пред въззивния съд не са представени доказателства, които да налагат намаляването на размера на наложената глоба до минимално предвидения. Следва да се вземе предвид, че от установените в административно наказателното производство факти, предмет на проверките, се прави извод за сериозно нарушение на вменените на ответника по тази касационна жалба длъжностни задължения, като определящ е броя на отсечените безконтролно немаркирани и не подлежащи на сеч 194 броя дървета. Налагането на наказанието глоба в минимален размер не е съответстващо на тежестта и характера на нарушението и последвалите от него вреди за горския фонд

Предвид горните съображения Административният съд, в качеството си на касационна инстанция намира, че атакуваното решение на Районния съд, с

което е изменено наказателното постановление, е неправилно, а подадената против него жалба - основателна. Определената и наложена от АНО глоба е в законовия размер и е съобразена с разпоредбите на чл. 27, ал. 1 и 2 от ЗАНН и отговаря на целта на закона и степента на обществена опасност на деянието. С оглед изложеното, обжалваното решение на Районен съд Радомир следва да бъде отменено и спорът - решен по същество, с потвърждаване на Наказателно постановление № 224 от 24.ІІ.2014 г. на зам. директор на РДГ Кюстендил.

По изложените съображения, касационен състав на Административен съд Перник

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение № 123, постановено по нах дело № 156/2014 г., с което РС Радомир е изменил НП № 224/24.ІІ.2014 г., издадено от зам. директор на РДГ Кюстендил, като ПОСТАНОВИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 224/24.ІІ.2014 г., издадено от зам. директор на РДГ Кюстендил, с което на К.К.Д. *** е наложено на основание чл. 257, ал. 1, т. 1 от Закона за горите, административно наказание глоба в размер на 1000 лева, за нарушения по чл. 108, ал. 3 от ЗГ във вр. чл. 61 и чл. 47, ал. 1, т.1 от Наредба № 8 от 2011 г. за сечите в горите.

Решението е окончателно.

Председател: /П/

Членове: 1. /П/ 2./П/